

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6213/2021
03.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца „Компројект“ из Инђије, представништво „Qvaliti“ из Новог Сада, против тужених АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Славица Ђурић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5786/20 од 16.06.2021. године, у седници од 03.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5786/20 од 16.06.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту, П 76/2014 од 03.12.2019. године, одбијен је као неоснован предлог тужених за понављање поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5786/20 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 399. и 412. став 4. ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на који ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, јер је побијано решење јасно, разумљиво и није противуречно. Неосновано се такође ревизијом указује на битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 7. ЗПП, односно да туженима није дата могућност да расправљају пред судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени, правни следбеници сада пок. ДД, поднели су предлог за понављање поступка дана 10.08.2013. године, а затим и 06.05.2014. године, будући да је поступак правноснажно окончан пресудом Основног

суда у Сопоту П 185/03 – 98 од 13.09.2004. године. Предлог су засновали на разлозима из члана 422. став 1. тачка 1., 8. и 9. ЗПП. Утврђено је да је пресуду од 13.09.2004. године, сада пок. правни претходник тужених примио 03.02.2005. године, да је за писање жалбе ангажовао адв. Небојшу Павловића, који је доставио пуномоћје са датумом 16.02.2005. године, а жалбу је предао Општинском суду у Сопоту 21.02.2005. године. Решењем П 185/03-98 од 22.02.2005. године, Општински суд у Сопоту је одбацио жалбу туженог као неблагоприятну. Ранији пуномоћник туженог је решење примио 11.04.2005. године, 26.04.2005. године суд је обавештен да адв. Слободан Гавриловић више не заступа туженог ДД након чега је решење о одбачају жалбе уручено адв. Небојши Павловићу 09.05.2005. године. Дана 25.05.2009. године, правни претходник тужених подео је захтев за укидање потврде извршности првостепене пресуде од 13.09.2004. године, који је одбијен као неоснован првостепеним решењем од 09.09.2009. године. Наведено решење тужени је примио 05.01.2010. године и на исто није поднета жалба. Решењем Основног суда у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту П 1232/15 од 11.12.2015. године, одбачена је тужба овде тужених, као правних следбеника сада пок. ДД, против предузећа „Компројект“ из Инђије, као недозвољена. Ово решење потврђено је решењем Вишег суда у Ужицу Гж 869/17 од 12.06.2017. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован предлог тужених за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом општинског суда у Сопоту П 185/03-98 од 13.09.2004. године.

Нису испуњени услови за понављање поступка из члана 422. тачка 8. ЗПП, будући да је правноснажним првостепеним решењем од 11.12.2015. године одбачена тужба ревидената у овој парници којом је тражено утврђење ништавости уговора закључених између њиховог правног претходника и предузећа „Компројект“ од 26.02.1998. године и 25.09.1998. године. С обзиром на наведено, не ради се о накнадној одлуци надлежног органа којом је правноснажно решено претходно питање на коме је одлука заснована. Такође, нема разлога за понављање поступка из члана 422. тачка 1. ЗПП, будући да је правном претходнику тужених, односно његовом пуномоћнику за писање жалбе на првостепену пресуду одлука достављена, али је жалба одбачена јер је била неблагоприятна, па неосновано тужени указују да њиховом претходнику није била дата могућност да расправља пред судом. Зато је правилно захтев за понављање поступка одбијен као неоснован.

Ревизијом тужених указује се на неправилну доставу позива за одржавање рочишта и жалбе пуномоћнику њиховог правног претходника, о чему су нижестепени судови дали детаљне разлоге, које прихвата и овај суд. Осталим ревизијским наводима истиче се погрешна примена материјалног права у правноснажној пресуди, што није предмет оцене ревизијског суда у поступку поводом захтева за понављање поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу чл. 405. став 1. и 412. став 4. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић